

har været enkelte Mænd, som det danske Folk ser op til med Glæde, men der har ogsaa været en hel Del, som næppe have været værdige til at gaa med denne Kandidattitel. Derfor bliver der jo ogsaa spotvis talt om de 22 Maaaneders Kandidater. I Fremtiden agte vi altsaa kun at faae uddannede Landbrugselever, i Virkeligheden maaste nok saa godt uddannede som dem, vi faae fra vore bedste Landbrugsskoler ude i Landet, men som en Fortsættelse, Landbrugskandidater, der, som Opgaven her i Forslaget er sat, kunne paatage sig Pladser som Lærere ved vore Landbrugsskoler, som Konsulenter paa Landbrugets og Meieriets Omraade og Vignende. Det er altsaa en udvidet Opgave, og naar nu ærede Medlemmer have den samme Opfattelse som vi, at dette er Landbohøjskolens fremtidige Maal, hvorfor saa ikke sætte det ind i Loven i Stedet for at henholde sig til, hvad der tilfældigvis er sluppet ind i Betænkningen om, at vi haabe, at, naar det her Foreslaede kommer i Stand, der da maa blive et udvidet Kursum for Landbrugslærere, Konsulenter og Vignende, der ønske ikke alene at opruffe men virkelig at fortsætte deres Studier paa forskjellige Omraader? Jeg vil derfor anbefale Thinget, at vi sætte dette ind i Loven. Det er som sagt det Samme som de Andre ville, men de ville blot ikke have det staaet fast i Loven, de ville kun have det til at staa i Betænkningen, en Smøbekommen, jeg slet ikke kan forstaa, thi jeg er overbevist om, at selv om vi sætte det ind i Loven, saa vil Loven ikke vælte derved, saa det er en forunderlig Ting, at man ikke vil optage det. Jeg synes dog ikke, at de nuværende eller de forbigangne Tider have lært os, at vi skulle have en saa overordentlig Tillid til Administrationen, at vi i dens Hænder skulle lægge det, som vi lige saa godt kunne sætte ind i Loven. Med Hensyn til Endringsforslag under Nr. 14, skal jeg kun sige, at det gaar ud paa, at Ordet „eventuelt“ udgaar. Hele Udvalget er jo enigt om, at det Stykke Jord paa 8½ Tdr. Land, som tilhører Landbohøjskolen, og som ligger paa Kjøbenhavns Grund, i Virkeligheden skal gives som Erstatning for de store Udgifter, som vi skulle have til Byggeforetagender, og at det altsaa skal gøres i Penge, og det var ogsaa affattet fra Begyndelsen saaledes, at det gif ud paa, at det skal overdrages Finansministeren til Vortsalg. Men nu er Ordet „eventuelt“ kommet ind, og for mig staaer det saaledes ikke alene, at man derved udstyder Vortsalget til en fjern Fremtid, men at man som sagt kan bruge dette Ord til mange forskjellige Ting, og jeg anser det derfor for mindre rigtigt,

at det bliver staaende. Endringsforslaget under Nr. 15 gaar ud paa, at § 4 udgaar. § 4 er Spørgsmaalet om Byggeforetagender ude ved Landbohøjskolen. Angaaende selve denne Paragraf skal jeg kun bemærke, at jeg er fuldstændig klar over, at saafremt vi skulle blive her, bør vi gaa til denne Udgift. Jeg tror ganske vist, der maatte kunne gøres lidt Forandring derved, selv om jeg ikke tror, at der kunde spares Noget derved. Tværtimod, jeg tror endog saa, at vi, hvis Forholdene skulde ordnes rigtig, burde gaa lidt højere op. Jeg skal kun sige, at dette mulig kunde ændres. Jeg vil henstille til Udvalget, om det ikke endnu en Gang vil tage under Overveelse, om det ikke var muligt at indskrænke den Udgift, man har til de saakaldte Hundestalde. Det kan jo være, at Hundeholdet paa Grund af den nye Hundelov muligvis kunde blive noget indskrænket. (Mødsigelse.) Man siger Nei ved Siden af, men saa har Loven jo i Grunden ikke naaet sin Hensigt, det havde jo været Meningen; derimod er det dog efter de Oplysninger, der foreligge, rimeligt, at der kunde spares Noget. Med Hensyn til den nuværende store Stald, som man har den Agt at ville lave en hel Del om ved, ombygge og reparere, men lade ligge paa Stedet, vil jeg sige, at jeg tror, det vilde være rigtigere, om man sagde: Vi rive den Stald ned, og paa Stedet bygge vi den Nygning, som vi ellers skulde have liggende helt nede bag ved, Anatomihygningen, og saa bygge vi en Hundestald bagved de andre Nygninger. Jeg tror, at det i det Hele taget vil være rigtigt, og jeg haaber, at Udvalget vil tænke over det til tredie Behandling. Naar jeg nu altsaa har været med til at foreslaa, at hele denne Paragraf gaar ud, skal jeg ikke fordybe mig i de Grunde, der kunde gives derfor; det ærede Medlem fra Kolding (Bera) har tilstrækkelig fremført disse Grunde. Jeg har dog een mere, og det er denne. Der har her i denne Sal i den senere Tid Lydt høie Røster om, at vi egentlig skulde til at gjøre Noget for Sjælland, og først og fremmest for Aarhus, saa at vi kunde faae en rigtig stor Stad ud af Aarhus, en Stad, der kunde sige Spader To til Kjøbenhavn, Den lille Nygning, man forleden Dag vilde have derovre, dette lille Arkiv, troede man allerede var noget saa stort, og det var jo dog kun en lille Myg. Men nu er her en stor Elefant. Skulde vi nu ikke være med til at tage den derovre? Derved kunde vi jo muligvis hjælpe den Tanke noget frem. Jeg har ogsaa derfor været med til at stille dette Forslag, vel tildels af andre Grunde, men ogsaa af denne, fordi jeg veed, at der er